

www.parohiaserbanvoda.ro

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

ESTE MOMENTUL SĂ NE HOTĂRĂM DE CE PARTE SUNTEM

DENIA SFINTEI ȘI MARII MIERCURI

Astăzi, în Sfânta și Marea zi Miercuri, Sfinții Părinți au rânduit să se facă pomenire de femeia cea păcătoasă care a uns cu mir creștetul Mântuitorului Hristos, cu lacrimi a spălat picioarele Domnului și le-a șters cu părul capului, uimind pe Mântuitorul și pe Apostoli cu pocăința sa.

Tot astăzi, Mântuitorul Hristos pregătește Cina cea de Taină trimițându-și ucenicii să găsească locul Cinei. Din Evanghelia care s-a citit astăzi, înțelegem că Mântuitorul Hristos, Lumina lumii, mai are foarte puțin timp de petrecut împreună cu Apostolii, înainte de cinstitele Sale Patimiri, răstignire, moarte și Înviere, sfătuiindu-i pe Apostoli să creadă în Lumină ca să fie fiii ai luminii: „Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați până când aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul; că cel ce umblă întru întuneric nu știe unde merge. Până când aveți Lumina credeți în Lumină, ca să fiți fiii ai Luminii. Acestea a grăit Iisus și mergând S-a ascuns de ei” (Ioan 12, 35-36). Fără îndoială, lumina de care vorbește Mântuitorul aici este lumina credinței în Hristos, este lumina Adevărului scris în Sfintele Evanghelii și păstrat cu sfințenie de Biserică, iar întunericul care amenință pe fiecare om este păcatul și patimile, este noaptea necredinței care stăpânește multă lume, este însuși diavolul care urlă de mânie pe fața pământului, căutând pe cine să înghită.

Dar pentru ce S-a ascuns Iisus de oameni, după ce le-a spus aceste cuvinte? Oare de frica fariseilor și a cărturarilor? Nu, nicidecum. Căci pentru aceasta a venit de bună voie pe pământ și S-a dat în mâinile oamenilor, ca să patimească din dragoste pentru ei. Hristos S-a ascuns pentru o clipă din ochii oamenilor, lăsându-i singuri la răscrucea gândurilor și a ulițelor, pentru ca oamenii singuri să-și aleagă pe ce cale să

apuce; pe a luminii, a credinței, a Bisericii, a smereniei și a ascultării sau pe calea întunericului, a necredinței, a neascultării și a tuturor păcatelor și rănilor sufletești. Dumnezeu nu silește pe nimeni, nu ne răpește libertatea. El nu ne trădează, dar nici nu ne obligă să-L urmăm. El ne pune în față viața și moartea, lumina și întunericul, raiul și iadul, iar pe noi ne lasă la mijloc ca să alegem binele în locul răului, pe Hristos în locul satanei, Biserica în locul deșertăciunii, pocăința în locul nepăsării, rugăciunea și milostenia în locul desfătărilor și patimilor.

Un foarte bun model de pocăință ne pune astăzi Biserica în fața ochilor, la îndemnul Mântuitorului Hristos, pe femeia cea păcătoasă care a înțeles să părească păcatul și să aleagă Lumina Adevărului Care este Hristos Mântuitorul. Și-a plâns păcatele udând cu lacrimile sale picioarele Mântuitorului, pe care le-a șters cu părul capului, fapt care L-a înduplecat pe Hristos să-i ierte păcatele, spre izbăvirea și spre pomenirea ei cea veșnică: „Adevărat zic vouă, oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce-a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei” (Matei 26, 13). Astăzi Hristos stă în mijlocul cetății, înconjurat de mulțime de oameni

buni și răi, credincioși și necredincioși, responsabili sau ignoranți. Unii îl privesc de jos, alții de pe treptele templului; unii îi cer sfat, alții socoteală. Unii Îl binecuvântează, alții Îl blestemă, unii vor să-L vadă, alții să-L omoare. Unii vor să-I vadă fața, alții să-I păzească mormântul; unii Îi aduc cuvinte de laudă, alții îi caută spini pentru cununa și-I adună pietre de pe ulițe. Este momentul ca noi să ne hotărăm pe ce poziție ne situăm. Dacă dorim să fim de partea celor răi, a fariseilor și cărturarilor care-I pregătesc mormântul lui Hristos, să rămânem în continuare în starea de nepăsare și ignoranță ce caracterizează viața noastră până în prezent. Dar dacă ne-am hotărât să rămânem de partea Mântuitorului Hristos, va trebui să alegem calea deplinei pocăințe pe care a înaintat femeia cea păcătoasă, lepădând înținăciunea păcatului spre iertarea păcatelor și spre pomenirea ei cea veșnică. Deci, cu cuget curat, cu smerenie, cu „inima înfrântă și smerită” să pășim și noi pe calea pocăinței și astfel să patimim împreună cu Hristos, să ne răstignim împreună cu El, să ne îngropăm împreună cu El, ca împreună cu El să înviem și noi spre mântuirea sufletelor noastre și spre viața cea veșnică. ❖

Părintele Adrian Chiriță

VASUL CU MIR, MĂSURA DESĂVÂRȘITĂ A CREDINȚEI

„Și fiind lăsat în Betania, în casa lui Simon leproșul, a venit la El o femeie având un alabastru cu mir de mare preț și l-a turnat pe capul lui Iisus, pe când El ședea la masă. Și văzând ucenicii, au murmurat: „Pentru ce risipa aceasta? Căci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor”. Dar Iisus, știindu-le gândul, le-a zis: „De ce-i faceți supărare femeii? Că bun lucru a făcut ea pentru Mine; căci pe săraci îi aveți pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea. Că ea, turnând acest mir pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut-o. Adevăr vă spun: Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei”. Atunci unul din cei doisprezece, cel numit Iuda Iscarioteanul, ducându-se la arhierii le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și eu vi-l voi da în mână?” Iar ei i-au dat treizeci de arginți. Și de atunci el căuta un prilej potrivit ca să-l dea în mâna lor. (Matei 26, 6-16)

Femeia ce toarnă mirul pe capul lui Iisus reprezintă, după Sfinții Părinți, Biserica dintre neamuri, care aduce lui Hristos jertfe duhovnicești și credință bine mirositoare. Astfel, vasul cu mir ar fi măsura desăvârșită a credinței. Recunoașterea lui Hristos ca Dumnezeu. Ne spune Sf. Evanghelist Marcu că prețul mirului ar fi fost foarte mare. El relatează că Iuda Iscarioteanul s-a scandalizat față de gestul femeii păcătoase și a spus că mai bine s-ar fi vândut mirul cu 300 de dinari, iar această sumă să fi fost împărțită săracilor. Și astăzi îi vedem pe cei care sunt „buni samariteni”, gândindu-se la săraci - sau la multe alte scopuri! - numai când este vorba de Biserică, căci, zic farisei, ce se face în Biserică, totul este scump, este fală, este lipsă de smerenie, în detrimentul celui sărac.

Grăitor cuvânt la această Evanghelică ne lasă în „Jurnalul Fericirii” Părintele Nicolae Steinhardt. Cuvânt scris parcă pentru noi, care devine mai actual, mai plin de sensuri, căci iată, parcă cei două mii de ani nu ne-au schimbat pe noi creștinii, nu ne-au ridicat de la materie la Duh, nu ne-au schimbat din cămătări și iubitori de bunuri în oameni ce tânjesc după asemănarea cu Dumnezeu. Vă las să meditați la spusele monahului de la Rohia, de altfel un intelectual desăvârșit, un erudit și un spirit enciclopedic, care dă un răspuns pe măsură „intelectualității” de azi. Dar oare de ce pentru Dumnezeu totul este scump, inutil, deși El este izvorul bunătații și al vieții? Pentru El drămuim lețcaia, pentru noi, pentru plăcerile și patimile noastre, nimic nu este prea mult. Din păcate, asemenea lui Iuda sunt mulți azi.

„Cel mai tainic pasaj din Evanghelică - mai greu de înțeles decât chiar Luca 16 ori Ioan 17 - mi se pare ungera din Betania.

Când Iuda spune: „ce risipă! e păcat de bani! un vas atât de scump și s-ar fi putut ajuta atâția săraci!” Iuda vorbește în numele nostru al tuturor. Toți judecăm ca el: da, e păcat, atâta risipă de mir și sunt atâția săraci!... Vorbește logica omenească, migăloasă și pizmașă. (Pentru noi înșine nimic n-ar fi prea scump, pentru alții orice e prea mult. Și nici pe noi nu îndrăznim să ne răsfățăm!) Vorbește meschinăria îngrijorată de a limita pornirea spre dărnicie ori spre sacrificiu.

Iar răspunsul lui Hristos, nițel brusc: „ia mai dă-i încolo de săraci, că or să tot fie săraci cât va fi lumea și o să-i tot aveți, pe când pe mine nu, iar femeii acesteia i-a fost milă de mine” - răspunsul acesta e de natură a stârni cea mai justificată (righteous)

indignare a fariseului care mocnește în fiecare din noi. E nedrept și scandalos! ne vine a zice, mai grijulii de gospodărire și chiverniseală decât oricând.

Așa să fie: orgolii din partea miruitului? (Să nu fie!) Ori nepăsare față de alții? (Să nu fie!) Prea bună părere despre sine și nevoie de alintare? (Să nu fie!) Dispreț pentru săraci? (Să nu fie!)

Ungerea din Betania e altceva. De fapt e o lecție - ca tot ce se petrece și se spune în Evanghelică. Cele rostite pentru noi sunt rostite, să ne fie de învățătură.

Și ni se dă o lecție grea, anevoie de adus la îndeplinire: datoria noastră când vedem o suferință, un om în pătimire, pe aproapele nostru pe o oarecare cruce, ori în apropiere, în preajma, în perspectiva unei cruci, datoria noastră nu este să ne refugiem în abstracțiuni și generalizări, în dragostea de omenire și emiterea dorinței de a se modifica legile și sistemele sociale, ci e să-l ajutăm și să-l mângâiem și, pe loc, să-l covârșim cu bunătațea noastră pe omul acela și suferința aceea anume.

Nimic nu-i prea bun, nimic nu-i de ajuns, nimic nu-i prea scump pentru lovitul, năpăstuitul, suferindul, nenorocitul nostru semen, chip al lui Dumnezeu.

Interpretând ungera cu mir ca o jertfă cu bun miros, ca o manifestare de iubire și ca un simbol al îmbălsămării Sale apropiate, certându-și ucenicii pentru a fi dat în vileag o minte obtuză, o concepție meschină a vieții și un atașament avar pentru arginți, Iisus iarăși ni se înfățișează ca un adevărat gentleman. Și totodată ca un model pentru toți creștinii care se cade să fie cât mai puțin înrobiți de bunurile trecătoare ale acestei vieți și cât mai convinși că Hristos e vrednic de orice sacrificiu, că nimic nu-i bun ori prea mult, ori prea costisitor pentru El. ❖

ÎN NOAPTEA INVIERII SĂ PRIMIM TOȚI SFÂNȚA ÎMPĂRTĂȘANIE

Viața Bisericii noastre gravitează în jurul Sfintei Liturghii. Căci prin Liturghie Hristos se face prezent în lume pentru a o conduce spre scopul său final.

Sfânta Liturghie este Cina Domnului la care toți suntem chemați să fim părtași. Hristos ne-o spune poruncitor: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu, beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor” (Matei 26, 26-28), deci Mântuitorul ne spune poruncitor să ne împărtășim.

Dar Sfântul Pavel ne spune să se cerceteze bine omul înainte de a se împărtăși ca nu cumva să o facă spre osândă. De aceea este bine să ne spovedim înainte de împărtășanie, mărturisindu-ne sincer păcatele și numai cu binecuvântarea duhovnicului să ne împărtășim. Înainte de împărtășanie omul trebuie să fie împăcat cu Dumnezeu și cu toată lumea, să-și citească din cartea de rugăciuni Canonul de împărtășanie, adică rugăciunile de împărtășanie, și, la momentul potrivit, să

Noaptea Învierii 2017

se apropie cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, dar numai în stare de smerenie. După Sfânta Împărtășanie, care de regulă trebuie făcută în cadrul Sfintei Liturghii, creștinul este dator să mulțumească lui Dumnezeu, citind din cartea de rugăciuni, rugăciunea de după Împărtășanie, să se ferească de tot ce este

rău, să caute pacea și liniștea.

Împărtășania trebuie făcută mai des, pentru că fără Dumnezeu nu putem face nimic. Așadar, dacă creștinul a postit tot postul, este bine să asculte cu evlavie Sfânta Liturghie în noaptea de Paști, iar la sfârșit să se împărtășească. ❖

Părintele Dinu

Cum să ne pregătim pentru Taina Cuminecării?

Pe drumul Crucii mele de Sf. Ioan Iacob de la Neamț

*Ajută-mă, Stăpâne Doamne
Să merg și eu pe-al Crucii drum
Căci largă mi-a fost calea vieții
Pe care mers-am pân-acum.*

*Când sub a Crucii greutate
Îmi va slăbi grumazul meu
Trimite-mi ajutor atuncea
Ca oarecând pe Chirineu.*

*Aproape de sfârșit Stăpâne,
Când chinul este mai amar,
S-aud și eu făgăduința
Rostită către cel tâlhar!*

*Să am atunci o mângâiere
Să fiu părtaş la cina Ta
Precum erai la Răstignire
Cu Tatăl întru Slava Sa.*

*Precum vedea atunci pe Maica
Aproape, lângă Cruce stând,
Să văd și eu pe lângă mine
Pe păzitorul meu cel sfânt!*

*La despărțirea pământescă,
Primește-mi pe sârmanul duh
Ca nu cumva să aibă silă
La vameșii cei din văzduh!*

*Apoi mergând la judecată
Tu fii preamilosativ atunci
Să nu mă osândești, Stăpâne
În focul veșnicilor munci. ❖*

✚ Domnul și Mântuitorul nostru ne cheamă pe toți la Sine, grăind: „Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu!” Să ascultăm acest glas mângâietor și să ne grăbim către Domnul. Împărăția lui Dumnezeu - ce lucru negrăit de bun!

✚ Lucrarea pocăinței este simplă: un suspin și un cuvânt: „Am păcătuit, n-o să mai fac!” Însă acest suspin trebuie să străbată cerurile, să devină mijlocitor înaintea tronului Dreptății; și acest cuvânt trebuie să ștergă din cartea vieții toate înscrisurile prin care sunt însemnate acolo păcatele noastre.

✚ Să mulțumim Domnului, Care ne-a învrednicit să mai trăim până la Sfântul Post și să mai începem alergarea mântuitoarei pregătiri pentru primirea Sfintei Împărtășanii! Dar, fraților, să ne îngrijim și a ne folosi de această milă a lui Dumnezeu așa cum trebuie, încât ea să ne slujească spre mântuire, iar nu spre osândire.

✚ Scopul postirii noastre e pregătirea pentru împărtășirea fără de osândă, pentru primirea Sfintelor lui Hristos Taine, spre primirea Domnului Însuși, care grăiește: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine, și Eu întru el”. Dat fiind că Domnul e Curat, iar noi suntem necurați, împărtășirii cu Sfintele și Preacuratele lui Hristos Taine îi premerg la noi curățirea conștiinței și primirea desăvârșitei iertări prin Taina Pocăinței. Cu

cel curat negreșit că va avea împărtășire Hristos Mântuitorul. El este iubitor de împărtășire, caută El însuși împărtășirea cu noi; și dacă nu are împărtășire cu noi, pricina e necurăția noastră. Așadar, în ce ne privește, lucrul de căpetenie este curățirea conștiinței și dobândirea iertării desăvârșite prin Taina Pocăinței. Tocmai spre aceasta ne întorcem acum toată grija.

✚ Cine se pocăiește așa cum se cuvine? Cel care își dă seama de păcatele sale și totodată și le recunoaște fără fățarnicie; recunoscându-și-le, se străpunge și plânge pentru ele, iar străpungându-se și plângând, ia hotărârea nestrămutată de a nu Îl mai jigni pe Dumnezeu cu păcatele sale; și, în cele din urmă, având aceste dispoziții sufletești, mărturisește cu smerenie toate păcatele sale înaintea duhovnicului, pentru a primi dezlegare de ele și a se înfățișa la paharul Domnului îndreptățit și curat înaintea ochilor lui Dumnezeu.

✚ Deci îngrijiiți-vă din nou să vă cunoașteți păcatele și să vi le recunoașteți. A-ți cunoaște păcatele înseamnă a spune: „Am săvârșit cutare și cutare păcat”, iar a-ți le recunoaște înseamnă a te osândi pe tine însuși pentru ele, zicând: „Sunt vinovat”, neîngăduindu-ți nici un fel de îndreptățiri și dezvinovățiri. „Am păcătuit, sunt vinovat”: aceste două spuse trebuie rostite mai înainte de orice și trebuie rostite cu sinceritate. (Sf. Teofan Zăvorâtul - din predici și omilii) ❖

**În această săptămână urmează
pașii Domnului Hristos
și fii mereu alături Lui,
spre deosebire de judecătorii
și chinătorii Lui.
Și iubește-L cu toată inima ta.**

Mută-te duhovnicește în acele zile și în acele întâmplări, și sărută-I poala și mânecile veșmintelor, nu îndepărta inima ta de la El. Când îi auzi pe prigonitorii Lui cum șoptesc: „Vinovat e!” tu strigă-le în urechi: „Drept e!” Iubește-l pe Cel ce te iubește, cu toată inima ta!

✚ Când Evreii Îl pălmuesc, tu întinde mâna ta în apărare și primește palma în locul Lui.

✚ Când Pilat Îl întreabă pe tăcutul Domn: „Ce este adevărul?”, tu mărturisește și spune: „Iată, El este Adevărul dumnezeiesc viu și întrupat”. Când ostașii Romani Îl biciuiesc, tu stai lângă El și spune fiarelor: „Fiii lupoaicei, veșnici purtători de moarte, nu biciuiți pe Mielul lui Dumnezeu cel purtător de viață, Care dă viață împărăției voastre a morții”.

✚ Mergi după El pe Calea Patimilor, și poartă crucea Lui împreună cu Simon

SCOATE INIMA TA ȘI PUNE-O ÎN TRUPUL SĂU

Kirineanul și împreună cu fericita Veronica șterge-I fața de praf și sânge și împreună cu Mironosițele plângi și umezește-I buzele uscate cu un pahar de apă rece și răcorește-I fruntea înfierbântată. Dăruiește-I întreagă inima ta și iubește-L cu toată inima ta în ceasurile umilinței Lui.

✚ Când auzi lovitura ciocanului asupra preacinstitelor Sale mâini, tu strigă de durere. Când sunt bătute cuiele în preacinstitele Sale picioare, tu iarăși vaită-te, ca și cum fierul s-ar înfige în trupul tău.

✚ Închină-te Preasfintei Sale Maici și sărută poala și mânecile veșmintelor sale. Nu-i spune nimic. Nu o întreba nimic. Închină-te încă o dată sfintei sale dureri. Și încă o dată sfintei sale tăceri. Spune în sine-ți: „Preacinstită Maică, și eu Îl iubesc cu toată inima mea.”

✚ Scoate inima ta și pune-o în trupul Său și uită de sine. Fii în El și rabdă ce rabdă El și cu totul să mori pentru sine. Mori înaintea Lui.

✚ Când Iosif și Nicodim Îl pogoară în mormânt, tu caută să fii împreună cu El în mormânt. Închipuie-ți că nu ești viu în această lume. Ca o umbră să stai

undeva aproape de mormânt și viața ta să o privești ca fiind în mormânt. Și îți va fi dulce, foarte dulce, moartea cu El și întru El.

✚ Oare cu cât mai dulce va fi învierea cu El și întru El, când a treia zi te vor lumina îngerii la mormânt?! Oștenii Împăratului merg înaintea Împăratului, fețele lor-s ca fulgere arzătoare, iar veșmintele albe-s ca zăpada. Iar când îngerii lui Dumnezeu vor lumina în întunericul Golgotei și în întunericul sufletului tău, atunci te vei simți ca un om nou.

✚ Și când, tremurând, vei privi Minunea Minunilor și nu vei ști dacă să te ascunzi sau să fugi sau să i te arăți, iată, El întâiul se va apropia de tine și ca pe Maria te va chema după nume. Iar când El te va numi prin glasul Lui, ca printr-un fir electric va intra în tine un nou curent, o nouă viață, o nouă putere. Și El îți va întoarce inima ta, și-o va da și pe a Lui. Și tu, tremurând, vei cădea la picioarele Lui și, printre suspine, vei striga precum Toma: „Domnul Meu și Dumnezeul Meu, slavă Ție!” ✦

*Sf. Nicolae Velimirovici,
Inima în Marele Post*

Datoria mea este să-L apăr pe Mântuitorul nostru jignit

„Eu știu că cei mai mulți dintre voi sunt foarte alarmați de întărirea neașteptată a propagandei antireligioase și că sunteți mâhniți. Nu vă tulburați, nu vă tulburați! Lucrurile acestea nu au cum să vă atingă. Și să știți, și să credeți că mica turmă a lui Hristos este de neînving, ei nu are ce-i face nimeni, ea nu se teme de nimic, fiindcă știe și păzește totdeauna marile cuvinte ale lui Hristos: «Voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui.»

„La vederea mascaradelor blasfe-

mioare și a batjocurilor îndreptate asupra Domnului nostru Iisus Hristos inima mea strigă cu putere: Nu pot să tac! [...] datoria mea este să apăr prin propovăduire pe Mântuitorul nostru jignit și să laud nemăsurata Lui milostivire față de neamul omenesc.” ✦

Sf. Ier. Luca, arhiepiscopul Crimeei

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4 - 8 APRILIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Miercuri 4 aprilie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Spovedanie Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 5 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 6 aprilie	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰ 20 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 7 aprilie	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ 08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰ 23 ³⁰	Împărțășirea copiilor Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 8 aprilie	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰ 01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină! Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI